

László György (1925–2011)

A műanyag szakmában sokan ismerték, tisztelték és szerették a szakmáját magas színvonalon művelő gépészmérnököt, aki élete hányattatásai között mindig megőrizte optimizmusát és kitartóan haladt előre, mindig az újat, a korszerű megoldásokat kereste. Amikor baráti körben a múlt került szóba, kortársaival ellentétben hamar túllépett az emlékeken, mindig a jövőbe tekintett. A szakma mellett családja volt a másik életeleme; népes családjával ajándékozta meg a sors, melyre nagyon büszke volt. Emellett mindig jutott ideje a ferencvárosi polgári körre, és hívő katolikusként a Kolping közösség programjainak szervezésére is. Azon kevesek közé tartozott, aki meggyőződéssel vallotta, hogy a hit, a remény és a szeretet az, amiért élni érdemes. Puritán ember volt a szó nemes értelmében. Hosszú, sikeres élettel ajándékozta meg a Teremtő. Nagy úrt hagy maga után. Személyében mindegyikünk elvesztett valakit, egy jó kollégát, egy segítőkész szakmai partnert, egy felejthetetlen barátot, néhányan atyai jó barátunkat.

A MAGNEZITIPARI VÁLLALAT-nál kezdte pályáját, ahol főmechanikusként karbantartással foglalkozott. A MŰEGYETEM-et esti tagozaton végezte el és szerzett gépészmérnöki oklevelet. Ezalatt az ÚJPESTI GÉPELEMGYÁR-ban a technológiai fejlesztést vezette, majd a CSEPEL AUTÓGYÁR-ban a motorszerkesztésen dolgozott, a vállalatnál használt műanyag alkatrészekről gondoskodott. Az itt szerzett ismereteket hasznosítva lett a KALOPLASZTIK VÁLLALAT főmérnöke, ahol vezetésével indult el a textilipari csévék gyártása papír helyett polipropilénből. Több műanyag-feldolgozó cégnél töltött be vezető beosztást, 1993-ban a METALLOPLAST KISSZÖVETKEZET elnökeként vonult nyugdíjba.

A tömítéstechnika volt a kedvenc szakterülete. A drezdai „TÖMÍTÉSI NAPOK” nemzetközi konferenciasorozat Előkészítő Bizottságban két évtizedig dolgozott. A MŰSZAKI KÖNYVKIADÓ-nál „Tömítések” címmel jelent meg tankönyve, melyet számos tömítéstechnikai tanfolyamon használtak. A BUDAPESTI MŰSZAKI EGYETEM MÉRNÖKTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETÉ-nek kiadásában jelent meg „Műanyag csapágycsukók, fogaskerekek, gördülő testek” című jegyzete.

1991-ben alapította a PENTAGROUP BT. céget, melynek fő tevékenysége tömítéstechnikai tanácsadás, termékforgalmazás és tervezés, különös tekintettel a kis sorozatú gyártásra. Nemcsak kereskedéssel, hanem kutatás-fejlesztéssel is foglalkozott. Mérnöki munkájának csúcsát fémjelzi a műanyag fröccsöntő szerszám témakörben elfogadott három szabadalma, amelyből az egyik 13 országra terjedt ki. Teljesen újszerű napkollektor konstrukciójára használati mintaoltalmat kapott.

A GÉPIPARI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET-be 1960-ban lépett be és haláláig aktívan részt vett a MŰANYAG SZAKOSZTÁLY munkájában, 1964-től a TÖMÍTÉSTECHNIKAI SZAKBIZOTTSÁG vezetőjeként, szakosztályi vezetőségi tagként, 1999 és 2005 között a szakosztály elnökeként, azóta tiszteletbeli elnökként. Hazai és nemzetközi rendezvényeket szervezett, melyeken számos előadást tartott. Cikkei jelentek meg a MŰANYAG ÉS GUMI szaklapban és több német folyóiratban. Szakosztályi tevékenységért négy alkalommal kapott EGYESÜLETI ÉRMET, szakcikkeiért MŰSZAKI IRODALMI DÍJ-at, egyesületi munkájáért BÁNKI DONÁT DÍJ-jal, tiszteleti tagsággal és EGYESÜLETI ARANYÉREM-mel tüntették ki.

Nagyon szerette az embereket, a fiatalokat és az öregeket egyaránt. Szívesen látogatta a gépészmérnök hallgatók államvizsgáit bizottsági tagként, a doktoranduszok beszámolóit szakértőként. Ezért állt a műanyagos témájú diplomamunka ösztöndíjpályázat és a doktorandusz konferenciák mellé, szervezte az IPAR ÉS A FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK TALÁLKOZÓI-t, hozta létre a MŰANYAG SZAKOSZTÁLY BARÁTI KÖRÉ-t.

Isten Veled Gyuri Bátyánk, nyugodj békében!

Dr. Macskási Levente